Texturare

Mihai-Sorin Stupariu

Sem. I, 2023 - 2024

Texturare 1/17

Maparea texturilor presupune realizarea următoarelor patru etape:

Maparea texturilor presupune realizarea următoarelor patru etape:

 crearea unei texturi sau a unui obiect textură și specificarea caracteristicilor texturii;

Texturare

Maparea texturilor presupune realizarea următoarelor patru etape:

- crearea unei texturi sau a unui obiect textură și specificarea caracteristicilor texturii;
- indicarea modului în care textura este aplicată pe pixelii imaginii;

Maparea texturilor presupune realizarea următoarelor patru etape:

- crearea unei texturi sau a unui obiect textură și specificarea caracteristicilor texturii;
- indicarea modului în care textura este aplicată pe pixelii imaginii;
- activarea texturării:

Maparea texturilor presupune realizarea următoarelor patru etape:

- crearea unei texturi sau a unui obiect textură și specificarea caracteristicilor texturii;
- indicarea modului în care textura este aplicată pe pixelii imaginii;
- activarea texturării;
- reprezentarea scenei, indicând atât coordonatele de texturare (s, t, r, q), cât și cele geometrice (x, y, z, w).

Texturi 1D - funcții asociate

Definirea unei texturi 1D se face apelând funcția

```
glTexImage1D (....);
```

având parametrii

- target: tipul de textură (GL_TEXTURE_1D);
- level: nivelul de texturare (0);
- intformat: numărul valorilor (de culoare) utilizate pentru fiecare pixel; în cazul codului RGBA acest număr este 4;
- width: lățimea este o putere a lui 2; trebuie să fie coerentă și consistentă cu modul în care a fost definită textura;
- border: este un număr egal cu 0,1 sau 2 și indică numărul pixelilor de pe frontieră;
- format: poate fi o constantă simbolică de forma GL_RGB; GL_RGBA;
- type: tipul este indicat printr-o constantă simbolică GL_UNSIGNED_BYTE; GL_BYTE;
- texels: se indică unde este localizată textura.

1. Crearea unui obiect textură și specificarea proprietăților acestuia

Obiectele textură memorează date referitoare la textură, făcându-le accesibile imediat. Fiecărui obiect îi este asociată o singură textură. Sunt parcurși câțiva pași intermediari, descriși mai jos, împreună cu funcțiile OpenGL asociate.

1a. Generarea numelor obiectelor textură

:

```
glGenTextures (n, *texNames);
```

Prin această funcție sunt *rezervați n* identificatori de textură în vectorul texNames, declarat explicit în procedura de inițializare init. Rezervarea are ca semnificație faptul că numele din texNames sunt marcate ca fiind utilizate, ele primesc caracteristici efective atunci când sunt prima dată legate cu funcțiile specifice. **Observație.** De menționat că funcția OpenGL cu efect contrar celei descrise este funcția de ștergere

```
glDeleteTextures (n, *texNames);
```

1b. Crearea și utilizarea obiectelor textură

```
glBindTexture (target, id);
```

Aici target este parametrul care descrie dimensiunea texturii; fiind vorba de o textura 2-dimensională este GL_TEXTURE_2D, iar id este numele texturii. Prin această funcție este *creat* un nou obiect textură, cu numele id. La apelarea lui glBindTexture (...); în cadrul funcției de desenare, textura este legată de obiectul desenat, ceea ce este corelat cu corespondența dintre coordonatele de texturare și cele de modelare. De fapt, glBindTexture (...); precizează obiectul textură activ.

1c. Specificarea caracteristicilor texturii

```
glTexImage2D (....);
```

având parametrii asemănători cu cei din cazul 1-dimensional

- target: tipul de textură (GL_TEXTURE_2D);
- level,intformat: similar cu cazul 1D;
- width, height: lățimea și înălțimea texturii sunt de forma $2^w + b_w$, respectiv $2^h + b_h$ (altfel spus, puteri ale lui 2 la care se adaugă dimensiunile frontierei);
- **b** border: dimensiunea frontierei (b_w, b_h) ;
- format, type, texels: similar cu cazul 1D.

Trebuie menționat faptul că pot fi definite și subtexturi, prin funcția

```
glTexSubimage2D (....);
```

având parametrii similari

- target: tipul de textură (GL_TEXTURE_2D);
- level: similar cu funcția glTexImage2D;
- xoffset, yoffset: sunt numere întregi, pozitive, care precizează unde anume este așezată subtextura în structura de texeli (cu convenţia că (0,0) este în stânga jos);
- width, height: lăţimea şi înălţimea subtexturii;
- format, type, texels: similar cu funcția glTexImage2D.

Semnificația acesti funcții este că se definește o structură prin care este înlocuită parțial / total o porțiune a texturii active (curente).

2. Precizarea unor reguli referitoare la modul în care texelii sunt așezați pe structura de pixeli

Două reguli sunt luate în considerare: *repetarea texturii* și *filtrare*. Ambele sunt legate de faptul că atât structura de texeli cât și cea de pixeli sunt discrete, iar scopul lor este de a indica modul în care se procedează atunci când nu există o corespondență 1:1 între cele două structuri. Forma generală a funcției asociate este

```
glTexParameter* (target, pname, value);
```

Parametrul target indică tipul de textură, fiind GL_TEXTURE_2D. Ceilalți parametri depind ca semnificație și valoare de regula la care se face referire.

◄□▶◀圖▶◀불▶◀불▶ 불 ∽Q♡

2a. Repetarea texturii.

În acest caz (și ținând cont că suntem în context bidimensional) pname poate lua valorile

GL_TEXTURE_WRAP_S	GL_TEXTURE_WRAP_T

s, t sunt primele două coordonate ale texturii 2D, semnificația fiind că este precizată regula aplicată pentru coordonata indicată. În particular, pot fi utilizate reguli diferite pentru cele două coordonate de texturare. Parametrul value poate avea una din valorile

GL_CLAMP GL_REPEAT

În cazul lui GL_CLAMP, dacă se parcurge toată textura de-a lungul coordonatei considerate, valoarea ultimului texel este folosită în continuare pentru completarea tuturor pixelilor. În cazul lui GL_REPEAT, dacă se parcurge toată textura de-a lungul coordonatei considerate, se repornește parcurgerea texturii de la început, aceasta fiind repetată de câte ori este necesar.

2b. Filtrare.

Aici apare explicit faptul ca se poate întâmpla ca la randarea unei scene sa nu existe o corespondență biunivocă între texeli și pixeli. Astfel, se poate ca un pixel sa corespundă unei porțiuni mici a structurii de texeli sau, invers, un pixel sa corespundă unei structuri de texeli, iar rolul regulii de filtrare este de a stabili ce texel îi este asociat pixelului considerat. Parametrul pname poate avea, corespunzător celor două situații, valorile

|--|

Parametrul value poate avea una din valorile

GL_NEAREST GL_LINEAR

Semnificația valorilor este următoarea: pentru GL_NEAREST se alege texelul având coordonatele cele mai apropiate de centrul pixelului, în timp ce pentru GL_LINEAR este utilizată o tehnică de tipul *moving window*, fiind considerat un tablou de 2×2 texeli apropiați de centrul pixelului, după care se face o mediere.

Coordonatele de modelare sunt cele utilizate în mod curent în funcția de desenare. Fiecărui vârf îi sunt asociate, așa cum se știe, coordonatele spațiale ((x, y) în cazul scenelor 2D).

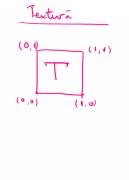
- Coordonatele de modelare sunt cele utilizate în mod curent în funcția de desenare. Fiecărui vârf îi sunt asociate, așa cum se știe, coordonatele spațiale ((x, y) în cazul scenelor 2D).
- ▶ În cazul texturilor 2D coordonatele de texturare sunt s și t. Prin referire strict la **textură**, ambele sunt în intervalul [0.0, 1.0]. Cu alte cuvinte, coordonatele de texturare (teoretic) sunt reprezentate de pătratul [0.0, 1.0] \times [0.0, 1.0].

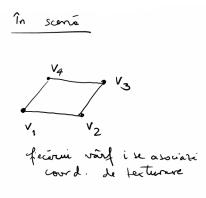
- Coordonatele de modelare sunt cele utilizate în mod curent în funcția de desenare. Fiecărui vârf îi sunt asociate, așa cum se știe, coordonatele spațiale ((x, y) în cazul scenelor 2D).
- ▶ În cazul texturilor 2D coordonatele de texturare sunt s și t. Prin referire strict la **textură**, ambele sunt în intervalul [0.0, 1.0]. Cu alte cuvinte, coordonatele de texturare (teoretic) sunt reprezentate de pătratul $[0.0, 1.0] \times [0.0, 1.0]$.
- ▶ În cadrul funcției de desenare, fiecărui vârf îi sunt asociate anumite coordonate de texturare. Când se realizează "legarea" de vârfuri pot fi considerate coordonate arbitrare, pe baza regulilor menționate anterior (v. slide-ul 10).

- Coordonatele de modelare sunt cele utilizate în mod curent în funcția de desenare. Fiecărui vârf îi sunt asociate, așa cum se știe, coordonatele spațiale ((x, y) în cazul scenelor 2D).
- ▶ În cazul texturilor 2D coordonatele de texturare sunt s și t. Prin referire strict la **textură**, ambele sunt în intervalul [0.0, 1.0]. Cu alte cuvinte, coordonatele de texturare (teoretic) sunt reprezentate de pătratul $[0.0, 1.0] \times [0.0, 1.0]$.
- ▶ În cadrul funcției de desenare, fiecărui vârf îi sunt asociate anumite coordonate de texturare. Când se realizează "legarea" de vârfuri pot fi considerate coordonate arbitrare, pe baza regulilor menționate anterior (v. slide-ul 10).
- Este suficient, pentru o primitivă grafică 2D, să fie indicate coordonatele de texturare pentru trei dintre vârfuri, coordonatele de texturare ale punctelor din interior rezultă automat. Motivație: dacă au fost fixate trei puncte necoliniare a, b, c în spațiul de texturare și trei puncte necoliniare A, B, C în spațiul de modelare, există o unică aplicație afină care transformă punctele a, b, c in A, B, respectiv C. Dacă sunt mai mult de trei vârfuri: coerență!

Despre aplicarea texturii

Coordonatele de texturare (teoretic) sunt reprezentate de pătratul $[0.0, 1.0] \times [0.0, 1.0]$. În cadrul funcției de desenare, fiecărui vârf îi sunt asociate anumite coordonate de texturare (valorile pot fi arbitrare).

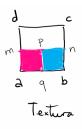

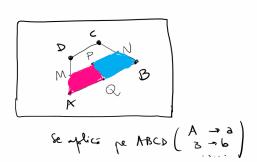

Texturare 13 / 17

Despre aplicarea texturii

Este suficient, pentru o primitivă grafică 2D, să fie indicate coordonatele de texturare pentru trei dintre vârfuri, coordonatele de texturare ale punctelor din interior rezultă automat, folosind coliniaritatea și rapoarte de puncte coliniare. Dacă sunt mai mult de trei vârfuri: coerență!

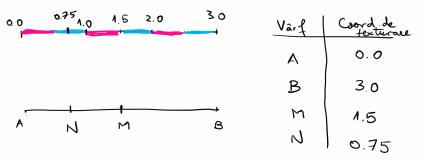

Texturare 14 / 17

Un exemplu numeric

Se aplică o textură 1D așa încât vârfurile A=(30,50) și B=(70,40) au coordonata de texturare 0.0, respectiv 3.0, opțiunea fiind GL_REPEAT. Fie N mijlocul lui [AM], unde M este mijlocul lui [AB]. Ce culoare are N?

Nare coord de textureire 0.75, deci va fi reprejentat cu allonatre.

Texturare 15 / 17

Concluzie

În concluzie, o textură 2D este: (i) un tablou dreptunghiular de texeli având dimensiunile puteri ale lui 2; (ii) o mulțime înzestrată cu coordonate de texturare (pătratul standard). Atunci când tabloul de texeli are același număr de linii / coloane și atunci când textura este aplicată direct pe un pătrat, corespondența dintre pixeli și texeli este ușor de controlat și nu apar fenomene de deformare. În caz contrar (situație mai des întâlnită), trebuie manevrați în mod convenabil parametrii disponibili.

Texturare 16 / 17